

Като се приложи този подход, индивидуалният индекс на депривация може да се определи по следния начин:

$$ID_i = \sum_{j=1}^k (1-w_j) d_{ij}$$

където:

d_{ij} е липсата на предмета j от домакинство i ;

w_j - степента на разпространение на предмета j сред домакинствата. w_j се изчислява като отношение между общия брой притежавани предмети ($\sum_i c_{ij}$) и броя на домакинствата (N): $w_j = (\sum_i c_{ij}) / N$.

d_{ij} е дихотомно число, което получава стойност 0, ако домакинството притежава предмета j , и 1 - ако не го притежава. w_j приема стойности между 0 и 1.

ЕМПИРИЧНИ ОЦЕНКИ НА ОСИГУРЕНОСТТА И ДЕПРИВАЦИЯТА

Емпиричната оценка на осигуреността и депривацията, базирана на посочената методология, предполага използването на индивидуални данни. Тъй като не разполагаме с такива, в изслед-

ването са използвани агрегирани данни, публикувани в "Преброяване на населението, жилищния фонд и земеделските стопанства през 2001" (2003). Това до голяма степен ограничава възможностите на приложение. С оглед на това индексите на осигуреност и депривация са оценени съобразно наличната информация.

По принцип публикуваните агрегирани данни представляват сумиране на притежаваните предмети по различни признаци и не дават възможност да се изчислят съответните интегрални (общии) индекси, включващи всички 19 предмета. Независимо от ограничените възможности на агрегираната информация могат да се анализират някои специфични показатели на осигуреност и депривация, отнасящи се до трите основни групи предмети: предмети с културно предназначение, предмети с битово предназначение и предмети с транспортно предназначение (кола, лодка и гараж).

Наличната информация дава възможност да се определи индексът на осигуреност на домакинствата с единични предмети с културно предназначение (табл. 1). Той е определен като сума от домакинствата, притежаващи даден предмет, и е метриран в диапазона 0-100, т.е. представлява делът на домакинствата, притежаващи даден предмет.